

Příloha k protokolu o SZZ č.....

Diplomant: **SADÍLKOVÁ
Jana**

Vysoká škola: PF JU České Budějovice

Katedra: hudební výchovy

Aprobace: učitelství pro 1.st. ZŠ

Datum odevzdání posudku: 15.5. 2007

Vedoucí diplomové práce

Mgr. Tomáš Vránek

.....

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

(téma)

Prvky muzikoterapie v práci učitele na ZŠ

Jana Sadílková se rozhodla ve své diplomové práci (*dále DP*) pro nesnadné téma z oboru, který u nás obecně nemá ani dlouhou tradici, ani široké profesionální zázemí, nemluvě o situaci na základních školách. Naši kliničtí muzikoterapeuti se věnují spíše své terapeutické dráze spjaté s psychologií a psychiatrií, řada z nich pracuje s mentálně postiženými dětmi v ústavní péči a pokusy pro věc zapálených pedagogů zavést prvky muzikoterapie využívaných u nás zejména ve speciálním školství do života základní školy se dějí jen tu a tam, ojediněle. Je známo, že prvky muzikoterapie jsou u nás využívány v alternativním vzdělávání na Waldorfských školách. Jejich působení je jedněmi zbožňováno, jinými zatracováno. Půldruhé stránky, které diplomantka těmto školám věnuje, neříká k problému muzikoterapie však vůbec nic.

Napsat původní text o muzikoterapii na ZŠ by znamenalo léta se problémem v denní učitelské praxi zabývat. To se jistě u studentky dá těžko předpokládat. Předdesílám tyto řádky pro případné kritiky, kteří budou předkládanou DP považovat za kompilaci názorů nejrůznějších (často zahraničních) autorů.

Tím nechci naznačit, že DP Jany Sadílkové je bez chyby, i umění kompilace je třeba zvládat tak, aby převzaté myšlenky nezastiňovaly vlastní názory, zkušenosti, smysl práce. Přejímané myšlenky a formulace je třeba jasně odlišovat od vlastního textu vyznačenými citacemi. Např. v kapitole 3 – působení hudby na člověka (str. 12-19), je za posledním odstavcem textu o osmi stránkách pod číslem 12 uveden odkaz na Fraňkovu hudební psychologii. Týká se pouze znění poslední věty, odstavce, celé kapitoly?

Vlastní přínos muzikoterapeutickému tématu se tak v DP zúžil jen na 6. kapitolu, ale i tam se diplomantka opírá o uznávané autory. Na straně druhé je potěšitelné, že si ve své praxi dokázala doporučené postupy ověřit a zjistit, že jejich využívání je pro třídní kolektiv přínosem. Škoda jen, že vzhledem k rozsahu DP (78 stran textu) je tato část poměrně stručná (15 stran) a není vždy jasně, zda všechny popsané postupy též sama s dětmi vyzkoušela.

Diplomovou práci Jany Sadílkové doporučuji k obhajobě.

velmi dobře

Návrh na klasifikaci diplomové práce:

podpis vedoucího diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 15. května 2007